

SZELLEMI ÉBREDÉS

2012. december 2.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Úgy érzem, a jövő esztendő az *evangelizálásnak* egy óriási lehetősége és ajtaja lesz. Már most izgatott a szívem ezzel a hatalmas munkával kapcsolatban. Északi irányba fogunk törni, egy nagyobb sátort fogunk előszólitani, amelybe többen be fogunk férni és evangelizálni fogunk, nagyobb lendülettel, mint valaha.

A 29-es Zsoltárban kezdtem ma a napomat, ahol felszólít minket az Úr, hogy adjunk az Úrnak *dicsőséget* és *hatalmat*. Olvassuk el ezt az első versben.

ZSOLTÁR 29,1.

1. Adjatok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok az Úrnak dicsőséget és hatalmat!

Vagyis rólatok beszél, a *királyok fiairól*.

2. Adjátok az Úrnak neve tiszteletét, imádjátok az Urat szentségének dicsőségében.

Imádni kell tehát az Urat, az Ő szentségének dicsőségében. A Szellem hozta elő ezt az Igét nap, mint nap. És titeket hatalmasoknak, *fejedelmeknek* nevez! Vannak igehelyek, ahol „elohim”-nak, vagyis *Isten fiainak* nevez minket az Írás. (Zsolt. 82,1. 6.) Nem fogok most ennek részleteibe belemenni.

A tanítás, amit kibontunk a mai napon, hogy itt, az *utolsó időkben* az Úr mindenkit *használni* fog, az Ő dicsőségére.

Tegnap két összejevetelt tartottunk, és már az első összejevetel során a Szellem hozta, hogy szólítsuk meg ezt a témát, de nem tettük, a második alkalmon azután kibontottuk. Jézus, amikor a kereszten szenvedett, akkor jobbra és a balja felől is keresztre feszítettek vele együtt egy-egy gonosztevőt.

LUKÁCS 23,39–44.

39. A felfüggesztett gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazta Őt, mondván: Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is!

40. Felelvén pedig a másik, megdorgálá őt, mondván: Az Istent sem féled-e te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy!

41. És mi ugyan méltán; mert a mi cselekedetünknek méltó büntetését vesszük: Ő pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett.

És ez a pontos *igazság*, mert Jézus bünt nem ismert és *bűnt nem cselekedett*, de a mi *bűneinket vette magára* és így tudott minket *helyettesíteni* a megváltásban. Ezért engem már nem illet ítélet, és nem kell, hogy a pokolban töltssem a büntetésemet, mert Jézus elment helyettem oda!

42. És monda Jézusnak: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te királyságodban!

Nagy *kijelentés* van ebben a versben, amit a gonosztevő kapott meg! Mert nézzük meg, Jézust *Úrnak szólítja*. Ugyanezt tesszük mi is, mikor Jézusunkról, mint *Úrról vallást teszünk* a Róma levél 10. fejezetében lévő 9-es Ige szerint: „Mert ha a te száddal vallást teszel az *Úr Jézusról*, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, megtartatol.”

Tehát, ha a *szívünkben hisszük*, hogy Isten feltámasztotta Jézust és a *szánkkal vallást teszünk*, megvalljuk, hogy *Ő az Úr*, akkor megtartatunk. Nézzétek meg, hogy hogyan szólította? Azt mondta, hogy *Uram!* Ott a kereszten *üdvözült* ez a bűntevő.

43. És monda néki Jézus: Bizony mondom néked: Ma velem leszel a Paradicsomban.

Jézus még ekkor nem ment a pokolra a mi bűneinkért, csak a folyamatában volt. Azt követően pedig *feltámadt* a halálból a mi *megigazulásunkért*.

44. Volt pedig mintegy hat óra, és sötétség lett az egész földön mind kilenc óráig.

Itt egy olyan ember *üdvösségét látjuk*, aki soha *nem járt gyülekezetbe*, soha nem ment el egy bibliaiskolába sem, nem olvasta a Bibliáját és ott a *kereszten üdvözült*.

Még *újjászületve* nem volt, hiszen Jézusnak kellett, hogy *elsőszülött* legyen a halálból. Abban a pillanatban az *Ábrahám ölébe* kerülhetett csak. (Luk. 16,22) És utána a *foglyokat felvitte* Jézus a mennybe – az egész Ábrahám ölé, vagyis a Paradicsomot –, miután *feltámadt* a halálból. (Ef. 4,8)

Feltámadását követően a *vérét* be kellett mutatni a *mennyei oltáron*. Onnan tudjuk ezt, hogy amikor Máriával találkozott, felszólította: *ne érints* engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz. (Ján. 20,17)

Amikor *visszatért* a mennyből, bemutatván a *véráldozatát* és újra találkozik velük, akkor már *megérinthették*. (Ján. 20,27) A menny elfogadta az *Ő áldozatát*, amely egy *véráldozat bemutatása* volt és a mi *megigazításunkat* szolgálta. Ez igazított meg minket Isten előtt.

A lényeg azonban, amire most szeretnék rámutatni, ez megmutatja, hogy milyen *egyszerű befogadni az Urat* a szívünkbe. És jelzi ez nektek – ti, akik *újjászületett keresztények* vagytok –, hogy bárkivel, akivel találkoztok, és *hisz Jézusban*, az *Úrhoz tudjátok vezetni!* Ez tökéletes példa arra, hogy nektek *bebizonyítsa*, hogy *képesek* vagytok ti magatok, így az *Úr szolgálatába állni*.

Mondja mindenki: – *Ez én vagyok, képes vagyok bárkit az Úrhoz vezetni!* Ámen! Itt *Európában* nagy a vallásosság, úgy nevelik a legtöbb embert, hogy *higgyen Jézusban*, és hisznek is Jézusban, hisznek ahhoz, hogy *újjászülethessenek*. Hiszik, hogy Jézus él. Ez az első, amit hinni kell.

Hisznek abban, hogy *Jézus él*. És a [megfeszített] illetőnek itt egy *kijelentés* adatott. Megtudta, hogy ez az ember [Jézus], semmi bűnt nem cselekedett. És mi mindannyian tettünk [elvé tettünk] valamit, vagyis mi a saját igaz cselekedeteinkből nem lennénk méltók, hogy elnyerjük. Ezért nekünk úgy kell *odajárulni* az *Úr elé*, ahogy *vagyunk*, amint vagyunk.

Ha képesek lennénk magunkat megigazítani, akkor nem lenne szükségünk Jézusra. És ez, a saját cselekedeteink szerinti önmegigazítás, ez bűzlik Isten előtt. *S nem tudunk úgy újjászületni, hogy vallásos cselekedetek sorát gyakoroljuk. Veszünk például vízkeresztséget, arról nem is beszélve, hogy megvallhatjuk a bűneinket. De nem ez a probléma az emberrel, hanem az, hogy az ördögtől született a természete. Az örök életre van szüksége!*

És amikor *megvalljuk* az Urat, mint életünk Urát és Megváltóját, akkor *fogadjuk be* az örök életet a szellemünkbe és válunk *új teremtéssé* Krisztusban. És ekkor a régiek mind elmúlnak, és ímé *újja lesz* minden egy szempillantásban. Azonnali ez az újjászületés.

Sokszor, amikor az utcán szolgálunk, kezemet szoktam rátenni az illetőre, főleg akkor, ha kábítószeres, vagy alkoholista volt. És még az imádság elisméltése is nehezebbre esik. Feleségem néha túl gyorsan mondja [az üdvösség imáját], nem tudják ismételni. Mondom, hogy kicsit lassabban, és menjünk még egyszer végig. És amikor *befogadja* az Urat, lehet érezni a kezemmel azt a pillanatot, amikor a *félelem eltávozik*, s jön az a *békesség*. És *megváltozik* az illető teljesen. Többé már nem az az ördög, már nincs benne a démon.

Egyszer Ausztráliában felvettem egy bennszülöttet. Egy apostol tartott egy nagy összejövetelt, és arra mentem én is. Egy jó hosszú utat kellett megtennem. Ez az eset pedig 30 km távolságra volt, ahogy visszafelé tartottam az otthonom felé.

Lebegtem a Szellemben, olyan telve voltam. Egy tizenkilenc éves lány lestoppolta az autóm. Megálltam, letekertem az ablakomat és megkérdeztem, hogy mit szeretne? Rajta volt a kezem az ülésen és olyan gyorsan beült a kocsimba, hogy ráült a kezemre. Mondta, hogy üldözik.

Előtte a varázslásban volt, és most valami módon üldözőbe vették. Néha ezek a bennszülöttek két-három hónapot is úton vannak, egyik helyről a másikra közlekednek így gyalog. Egy kocsmába akart eljutni. Mondtam, rendben van, ott kiteszlek.

Kérdeztem tőle, hogy mi a helyzet Jézussal? Azt mondta, hogy igen, *hiszek Jézusban*. Mondtam, hogy rendben van, akkor *mondd utánam* ezt az imádságot. Abban a pillanatban, ahogy elmondta az imát és *befogadta* az örök életet, a démon ki kellett, hogy jöjjön a szelleméből, vagyis *megszabadult*.

Ezért van az, hogy az [újjászületett] kereszténynek *nem lehetséges*, hogy legyen egy démona. Mondja nekünk azt az Írás, hogy ne vállaljunk közösséget olyannal, aki nem megigazult. A világgal, akik nincsenek újjászületve – mondja Pál.

Pál zsidó létére vallásos volt előtte, és a törvény alatt élt, de amikor megkapta Istentől a *kijelentést* a kegyelemről, akkor azt kezdte *hirdetni*, hogy nem kell megtartani a törvényt. Képzeld el, a zsidóknak azt mondta, hogy nem kell körülmetélkednetek! Ezért megkövezés járt volna a törvény szerint.

Most pedig találunk olyan keresztényeket, akik egy *másik evangéliumot* hirdetnek, akik nem az Ige szerinti Evangéliumot hirdetnek. De ahol felbukkan a *hamisítvány*, ott biztos lehetsz benne, hogy létezik az *eredeti*, az igazi is. A megszabadító szolgálatot nézzük meg egy kicsit közelebbről.

LUKÁCS 6,17.

17. ...akik jöttek, hogy hallgassák Őt és meggyógyíttassanak betegségeikből.

Ugye a hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéje által jön hozzánk. Arra tanította őket, hogy miként lehet *befogadni a gyógyító kenetet*, amelyben maga az Úr is szolgált. Hiszen abban az

időben még nem volt senki sem újjászületve. *Más időszakban* éltek akkor az emberek, mint most. A mai időkorszakot az jellemzi, hogy az ember újjászülehet.

Ha valaki azt mondja magáról, hogy keresztény és [ennek ellenére] rengeteg *problémája* van, akkor elkezdünk azon gondolkodni, hogy talán kereszténynek nevezi magát, de *nincs újjászületve*. Mert ha valaki újjászületik – abból a romolhatatlan magból, amely él és megmarad örökké (1Pét. 1,23) –, akkor a szellemében többé már nem létezhet ott a másik. Érted-e?

LUKÁCS 6,18–20.

18. És akik tisztátalan szellemeiktől gyötrettek, meggyógyulának.

Azt írja, hogy *meggyógyultak*.

19. És az egész sokaság igyekezik vala Őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneket meggyógyíta.

Jézus arra tanította őket, hogy *fogadják be* ezt a kenetet. Volt, aki csak a ruhájának a szegélyét érintette, mert a *ruhában eltárolódik* a kenet. Pál testéről ugyanígy elvitték a kötényeket, a keszkenőket, és akikhez ez eljutott, azok *megszabadultak*.

19. És az egész sokaság igyekezik vala Őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneket meggyógyíta.

A sokaság igyekezett illetni őt, mert *erő származott ki* belőle, és bármilyen problémájuk is volt, *mindeneket meggyógyított*. Tehát nem, mint Isten járt akkor a földön az Ószövetség idején, hanem mint az Ószövetség egyik *prófétája*. Olvassuk az...

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Nem a Jézus Krisztust kente fel, mert akkor még nem volt Krisztus, nem volt felkent. *Messiássá* akkor vált, amikor mind az *összes próféciát betöltötte*, ami az Ószövetségben írva volt Őróla.

Vagyis, akit felkent, az a názáreti Jézus volt. Szent *Szellemmel és erővel kente fel*, aki széjjeljárt, jót tévén, meggyógyítván mindeneket, kik az *ördög elnyomása* alatt voltak, mert az Isten volt Ővele.

Láthatjuk, hogy mindazok a *betegségek* és erőtlenségek, amelyekkel szembesülünk, találkozunk, azok mind az *ördög elnyomásából* vannak, és Jézus az, aki *meggyógyítja* őket. És ha te egy *tanítvány* vagy, akkor együtt fog működni veled az Úr, és meg fogja *erősíteni* az Igét a jelekkel és csodákkal. Mondd: – *Ez én vagyok!*

MÁRK 16,19–20.

19. Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felviteték a mennybe, és üle az Istennek jobbára.

20. Azok kimenvén, prédikálának mindenütt, az Úr pedig együtt munkálván az Igével, megerősíté azt a jelek által, amelyek követik vala. Ámen!

Látjuk, hogy valóban milyen *könnyű* valakit az *Úrhoz vezetni*. Jézus megadta erről az előljáró *jó példát*, ezért ti magatok is meg tudjátok ezt tenni. Az őt szolgálati *hivatal* azt célozza, hogy *felkészítsen* titeket, hívőket, hogy ki tudjátok menni, és el tudjátok végezni ezt a munkát.

Mert *evangelizálnunk* kell, hirdetni kell az Evangéliumot alkalmas, kevésbé alkalmas és alkalmatlan időben. De ettől még nem feltétlen vagy egy evangélista. A *kézrátétel* szolgálata a *gyógyító kenettel*, a szolgálati hivatalban az *evangélista* és a *próféta* szolgálatában található meg. De amit *minden hívő* megtehet, azt itt olvassuk...

MÁRK 16,15–17.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

Ki az, akinek ezt mondja? Mondd, hogy: – *Nekem!* És nem feltétlen szolgálati elhívásról van most szó, nem azt jelenti, hogy fel kell számolnod a megélhetést, a munkahelyedet.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

Amikor te befogadtad az *Urat*, újjászületté és befogadtad az örök életet, akkor a *Krisztus Testébe* lettél *belekeresztelve*. Ezt követően, amikor befogadod a *Szent Szellemet* és elkezdesz nyelveken szólni, akkor Jézus keresztel bele a *Szellem Testébe*.

A *vízkeresztesség* pedig egy *fizikális szimbóluma* annak, ami a szellemeinkben megtörtént az életedben. Ha valaki vízkeresztességet vesz, de ez a szellemi újjászületés nincs meg benne, akkor csak annyi történt, hogy a száraz ördög lement a víz alá, s az agyonázott ördög pedig kijön a vízből. Van még egy keresztesség, a *tűzkeresztesség*.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

Ha valaki *Krisztusban* van, jelenti azt, hogy *nincs ítélet* számára. Ha kiköltözünk a testünkből, akkor elköltözünk az Úr Jézus Krisztushoz. A Krisztus ítélszéke előtt kell majd megjelennünk mindannyiunknak, a *jutalmainkért*.

Akik *visszautasítják* Jézust, és nem fogadják be Őt, azok mennek a börtönbe, amit *pokolnak* neveznek. És utána pedig a nagy fehér trón előtti *ítéleten* kell megjelenniük, ezt követően pedig a *tűznek tavába* vettetnek az ördöggel és az egész pereputtyával, az antikrisztussal és mindegyikkel együtt.

Te nem vagy képes magadban nyerni, mert te nem vagy igazabb, mint az Úr Jézus Krisztus. A saját cselekedeteink, azok büzlenek Isten előtt. Mindjárt rá fogok most már a jegyzeteimre térni, ahol arról fogok beszélni, hogy a legtöbb keresztény a lélek szintjén működik, a *lélek síkján* jár Istennel együtt, ami egy *utánzata* csak a *szellemben* való járásnak.

Vagyis keresztények olyan dolgokat tesznek meg, amiben nincs benne Isten, nem lehetséges, hogy abban benne van. És az illető azért teszi meg azokat, mert *nem* a *Szellem vezetését* követi. Beszélnem kell ma ezekről a dolgokról, mert vannak, akiknek ezt meg kell érteni – mindannyiunknak. Tehát a te *hivatali kiküldetésed* itt a 17-es versben van leírva:

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik...

Mondja itt, hogy az apostolokat? Vagy az evangélistákat? Vagy mondja, hogy a pásztorokat? Nem, azt mondja, hogy azokat, *akik hisznek!* Természetesen az apostoloknak, és a többi szolgálatoknak, akik kimennek, azoknak is hívőknek kell lenni.

Itt van az, amikor a *lelked leblokkolja* a szellemedet. Ha arra tanítottak pl., hogy Jézus nem gyógyít – mint az én gyülekezetemben tanították –, akkor ez a lelkedben lévő *tévtan*

leblokkolja a Szellem áradatát. Mondja valaki például, hogy az én gyülekezetemben nem hiszünk a nyelvek imájában. Ezzel a Szent Szellemnek a *kilenc megnyilvánulását*, ami a keresztség során jön hozzád, *leblokkoltad*.

Mindegy, akár próféta vagy evangélista elhívásod is lehet... Látni lehet őket a tévében is, nincs soha egy gyógyulás sem, ami követné őket, de attól még az *embereket üdvösségre* vezethetik. Lehet az illető pl. egy *buzdító*, de nem egy igazi evangélista.

Miután az ember *befogadja* a Szent Szellemet, akkor előjönnek a *megnyilvánulásai* a Szent Szellemnek: mint a bölcsesség szava, az értelem szava, a szellemek megkülönböztetésének ajándéka, a csodatévő erők munkái, a hit ajándéka, a gyógyítások ajándékai, a prófécia ajándéka, a nyelvek, a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata. Mindez csak akkor jön elő az illetőből, ha Szellemmel *beteljesedett* hívő.

Mi is történik? Miután *újjászületik* az ember és befogadja az örök életet, majd befogadja a Szent Szellemet is, akkor a Szent *Szellem* és a te *szellemed* karöltve elkezdik használni a kiejtésedet, a hangodat. Elkezdesz *nyelveken* imádkozni. Ez a Szent Szellem maga, aki használja a te kiejtésedet, a hangszáladat, a hangodat.

Én gyülekezetben nőttem fel, mégsem hittünk a *gyógyulásban*. Azt tanították nekünk, hogy az apostolokkal ez már régen megszűnt. A *nyelvekről* meg még annyi szó sem esett, hogy egyáltalán halljak róla, hogy létezik ilyen. Teljesen tilos volt a vendégpásztoroknak az 1Korinthus 14-ből bármit is szólani. Ezt a lapot, úgy is mondhatjuk, hogy kitepték a Bibliából.

Ilyen esetekben a *lélek lezárja* a Szellem útját, vagyis, *nem lesznek hatékonyak* az Úr szolgálataira. Nekünk szükségünk van a Szent Szellemre, nekünk *imádkoznunk* kell a Szellem által. Természetfeletti *fegyverzetünk* ez az ördöggel szemben! Ki kell *mondanunk* azokat a dolgokat, amelyek még nem léteznek, *előszólítanunk* a meglévő, a létező világra.

A Zsoltár 45,1 versét kaptam ma reggel az Úrtól, ahol felszólít minket az Úr arra, hogy *felbuzogjon* a szívünk szép beszédre, és ezt olyan *gyorsan* kimondjuk, szóljuk, mint az írónak a tolla, ahogy ír.

Mert, ha van hitünk, mint egy mag, amit elültet az ember... Hogyan *ülteti* el? Úgy, hogy *kimondja*. A problémának szólunk, hogy *távozzon* el az utunkból, vesse magát a tengerbe. Vagy az eperfának, vagy a hegynek, bárminek, ami az utadban áll. *Szólni* kell ahhoz a problémához!

Vagyis meg kell *parancsolni* a házadnak, hogy kerüljön eladásra. Mondd neki, hogy olyan *tetszetősen* és jól nézel ki, hogy valaki megkíván. Valaki meg akar venni majd. Beszélni kell a *kertednek* is, a termőföldednek. *Jézus is ezt tette!*

Tudod-e a Bibliából, hogy először a *fügefafa* szólt Jézushoz és azután *válaszolt Jézus* a fügefának. Így van írva, megmutatom ezt nektek...

MÁRK 11,13–14.

13. És meglátván messziről egy fügefát, amely leveles volt, odament, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet, semmit sem talált; mert nem volt fügeérésnek ideje.

A fügefafa egy évben legalább kétszer terem, és Jézus éhes volt.

14. Akkor felelvén Jézus, – Kinek felelt Jézus? A fának felelt, mert a fa mondott neki valamit. – monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallották az Ő tanítványai.

Egy ausztráliai szolgáltársam jutott most eszembe, aki egyszer itt szolgált nálunk. Kiment a mangófához, ez a fa olyan módon élte az életét, hogy soha nem termett még gyümölcsöt. *Terméketlen* volt 15-20 éve. Azt mondta a fának: Figyelj! *Figyelmeztetek!*

Nem átkozta el, csak azt mondta, hogy figyelmeztetek, és attól kezdve gyönyörű mangótermés volt a fán. Vagyis, nekünk nagyon jó gyümölcsök kellene, hogy *teremjenek*: szőlők, almák...

Ugye használunk vegyszereket is, meg vegyi permeteket, hogy megöljük a kártevőket, de az ő kertjében nincs erre szükség, ott *nincsenek kártevők*. A hitünkkel tehát nagyon sok dolgot el tudunk *végezni*, ha van hitünk. Mint a *mag*, akkora hit elég, és akkor azt *mondjuk* annak a dolognak! Jézus itt elmagyarázza később a tanítványoknak, hogy ez hogy történt:

MÁRK 11,23.

23. ... ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi – Tehát valamit hinni kell! Mit hisz? –, hogy amit mond, megtörténik, – akkor – meglesz néki, amit mondott.

LUKÁCS 17,6–9.

6. Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.

Itt ebben a fejezetben az apostolok arra kérik Jézust, hogy növelje a hitüket. Mert a megbocsátásról volt előtte szó, és úgy érezték, hogy nincs elég hitük. Amikor a megbocsátásra kerül sor, s úgy érzi az ember, hogy nincs elég hite, hogy megbocsássa a másíknak azt, amit ellene tett.

Ugyanis a törvény arra tanította őket, hogy szemet szemért, fogat fogért, ha ezt teszik veled, te is tedd azt nyugodtan. És Jézus tanította nekik, hogy nem így van, *meg kell bocsátani*. Ekkor kérték a tanítványok, hogy növeld a mi hitünket.

Az biztos, ha azt szeretnéd, hogy az *imáid megválaszolást* nyerjenek, akkor *nem hordozhatsz* a szívedben *meg nem bocsátást!*

Jézus itt elmagyarázza, hogy ha annyi hitetek volna, mint a mustármag... A mustármag az egyik legkisebb mag. Elolvassuk itt a 7-es, 8-as verset, hogy mit fog itt Jézus kihozni ebből:

7. Kicsoda pedig közületek az, aki ha egy szolgája van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjön: Jer elő, ülj asztalhoz?

8. Sőt, nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felövezvén magadat, szolgálj nékem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te?

9. Avagy megköszöni-é annak a szolgának, hogy megtette, amit néki parancsolt? Nem gondolom.

Miről beszél itt az Úr? A *hitről!* Hogy helyezzük ki a hitünket az életünk minden területére, ahol szükség van rá, hogy *hozza be* ez a *hit* az Úr áldásait az életünkbe. Tehát így hozza Jézus a tanítást. Belénk programozza, hogy a *hit* olyan, mint egy *mag*. És azt kell, hogy kimondja a hitünk, amit a Biblia mond.

Ez a megvallás egy helyzet felett, a testünk felett: *Minden tökéletesen működik a testemben. Minden szervem tökéletesen működik, minden szövet tökéletesen működik. Minden*

sejt tökéletesen működik, pontosan olyan tökéletesen, ahogy Isten teremtette azt. És ezért megtiltok minden rendellenes működést a testemben, a Jézus nevében! Fájdalom kitakarodsz a testemből, mert meg van írva a Máté 8. fejezetében, hogy a fájdalmaimat Ő hordozta, a betegségeimet elszenvedte. Ezért fájdalom eltávozol a testemből, a Jézus nevében!

Ez egy nagyon jó megvallás. És ezzel együtt, lehet hozni az Igét. Ott kell *elkezdenünk*, ahol *vagyunk* a hitünkkel, ott kell elkezdni munkálni. Megnézzük, milyen jelek követik a hívőket, visszamegyünk a...

MÁRK 16,17–18.

17. Az én nevemben ördögöket űznek... – *Uralkodnak* helyzeteken, hatalmat kaptak rá. **... új nyelveken szólnak...** – A Szent Szellem által van ez a nyelv.

18. Kígyókat vesznek fel, és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik, betegekre vetik kezeiket és azok meggyógyulnak.

Nem azt mondja, hogy minden esetben csoda lesz, azt mondja, hogy *elindul a felépülés* folyamata, a meggyógyulás. Vagyis, amit neked tenned kell, mint hívőnek, ha a szomszédod beteg, méisz, és elolvasod ezt neki.

Akkor cselekszel ezen az Igén, elolvasod neki, és megmondod, hogy egy akaraton legyen veled, mert ha ketten egy akaraton vagytok, bármely dolog felől, amit csak kértek... Tehát *imádkozni* fogunk, és azon a ponton, amikor imádkozunk, neked el kell *fogadnod*.

És így *bármely hívő* imádkozhat. Hatalmat vehet, bárki, bármilyen helyzet felett. Ha vannak olyanok, akik felkentek arra, hogy imádkozzanak a betegekért, gyógyító kenettel vannak felkenve, ez a *kenet kikergeti* a fájdalmat a testből.

Befogadod azt a kenetet, főleg, akik először jönnek. Neked be kell fogadnod a gyógyító *kenetet*. Pontosán olyan ez, mint amikor gyógyszert szedsz, az *benned van*. Bevettél már egy tablettát, a többi pedig kidobod, mint a gyógyító kenettel is szokták tenni.

Azt mondják, hogy ez a gyógyszer nem használt nekem, nem tudom miért írta fel az orvos. Minden nap *be kell szedni* azt a gyógyszert, és *hittel* kell bevenni ahhoz, hogy az *segítsen*. Akkor az a betegség, gyengeség valóban el fog távozni tőled.

Kiskoromban gyógyszereket kellett szednem, mert a szüleimnek abban volt a hite. Nem tudták, hogy miként lehet másként. Tehát a gyógyszereket beszedették velünk. Ha te befogadod magadba a gyógyító kenetet, és kifelé menet még mindig fáj a szíved (azért mondom el, mert most pl. a szívben gyógyító kenet működik), az teljesen mindegy. Ki kell jelenteni: Hallelúja, a *kenet bennem van*, és a testemben mindent *tökéletessé tesz!*

Olyan hívőim is voltak, akik szinte csak egyszer jöttek, és semmit nem tudtak még az igei dolgokról. És eljött egyszer az illető, hazament és a férje azt mondta neki: – Megmondtam neked, hogy csak az idődet pazarolod, ne menj oda vissza! De a hölgy nem adta fel, *kitartott* a hitében.

Harmadik napra minden *tünet eltávozott*. Komoly betegség volt, egy köszvényes probléma volt. Eltávozott a testéről. Mi az, ami elvégezte? Ugyanaz a *kenet*, amellyel a Szent Szellem Jézust is felkenete. *Befogadták* azt az erőt, és az *behatolt* az illető testébe.

Tanított és *tanított* Jézus. Azért jöttek, hogy *hallgassák* Őt és *meggyógyíttassanak*. Tehát, ha hívőként imádkoztok így együtt, akkor azon a ponton, ahol imádkoztok, meg kell *egyeznetek*, hogy befogadjátok azt, amit kértetek.

És, ha soha még nem tettél ilyet, akkor valószínűsítem, hogy amikor *legelőször* cselekszel ezen az Igén, *azonnali gyógyulás* lesz. Tehát, ha *hitbe* tudod az illetőt helyezni, és ott a hitben tudtok cselekedni, azonnal meg van, Jézus nevében. Hallelúja. És elmegy az illető gyógyultan.

A gyógyító *kenettel* kicsit más a helyzet, de ugyanazt az eredményt hozza. Az ördög le van győzve! A lábunk alatt van, mert Jézus odahelyezte, Jézus legyőzte az ördögöt! És Jézus a *Feje* a Testnek, mi pedig a Test *tagjai* vagyunk. És van egy Teste Jézusnak a földön, és az ördög a *Test alá* lett helyezve, a Gyülekezeti Test alá.

Minden hatalom az Úr Jézusban nekünk adatott. Tehát a hatalomról szól ez a 17-es vers, amit a hívő gyakorol az ördög felett. Amikor ezt a tanítványok megértették, nézzétek meg mi történt?

MÁRK 16,20.

20. Azok pedig kimenvén prédikálnak mindenütt, az Úr együtt munkálván az Igével, megerősítvén azt a jelek által, amelyek követik vala. Ámen!

Miután az Úr *felvitetett* a mennyekbe, a *tanítványoknak* kellett *folytatni* a munkát. Így imádkozhatsz a szomszédokért, az unokákért, bárkiért!

Emlékezz arra, ahogy a Jakab 5,15 mondja, hogy a *hitnek az imáját* kell elmondani, bármi felett. Csak a hit imája fog *megoldást* hozni. És az Úr lesz az, aki *felsegíti* a beteget. Az Úr segíti fel a beteget, nem mi. *Bármilyen helyzet* felett elmondhatjuk a hit imáját.

MÁTÉ 18,19.

19. Ha ketten közületek egy akaraton lesznek, – vagyis egyezésben, tökéletes összhangban – amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám.

Mert tanítja tovább, hogy „amit megkötünk a földön, a mennyben is kötve leszén, amit megoldunk a földön, a mennyben is oldva leszén.” (Máté 18,18) Vagyis, ha valaki hozzád jön panasszal, hogy nincs pénze...

Kenneth Haginnal történt az eset, odajött egy asszony hozzá, és azt mondta, hogy szükségem van 100 dollárra, ez közel húszezer forint. Megfogták egymás kezét, imádkoztak így egy akaraton, elmondták az imát. Hagin imádkozott, kiküldte a szolgáló szellemeket, hogy hozzák meg ezt a pénzt, és azután odafordult az asszonyhoz és megkérdezte: – Most megvan ez a pénz?

Ugye tanítottam nemrég, hogy amikor *imádkozunk*, akkor hinnünk kell, hogy *megkaptuk*, és *azután* lesz meg nekünk. Vagyis azt el kell venni. Kérdezte tőle: – Na, meg van a pénz? És csak siránkozás volt a válasz. Mondta neki, nos, akkor *nincs*! Hátat fordított és elment. Ez volt az igazság. A hölgy ugyanis *nem volt összhangban* az imának a kérésével.

Mi így imádkoztunk Ausztráliában, és eladtunk minden egyes lakást, amit el kellett adni, és minden autót. Kis csecsemő támadt fel a halálból így. *Mindent megkaptunk* Istentől, mert *hittel* mondtuk el az imát.

Tehát ehhez *hinni* kell *mindkét* személynek, és *összhangban* kell lenni. Ha valami komoly helyzet volt, akkor mindig egy evangélistát kértem meg, hogy imádkozzon velem, mert tudtam, hogy miután elmondtuk az imát, a következő percben ő már el is felejt.

És tudod, hogy mikor *jön elő* a válasz? Két-három hét eltelik, és akkor elkezd erőteljesen megkísérteni a *kétség* és a *hitetlenség* a dologgal kapcsolatban. És amikor ez *erősödik*, akkor kell *ugrándozni* az örömtől, hogy *megvan*! Tudom, hogy *megvan*! Mert az ördög próbálja a *nyomást* hozni, hogy engedd azt el.

Az utolsó rúgása ez az ördögnek, és próbálja a fejedet lecsavarni a nyakadról, hogy ne maradj hitben. Amikor ilyen *kétség* jön hozzád, ez biztosít téged arról, hogy valóban *megvan* neked. Az ördög nagyon trükkös, azonnal ott terem, hogy ellopja az Igét.

Az izraeli utam során is tapasztaltam, hogy milyen módon teszi ezt. Jó így a szellemből elővenni dolgokat. Amit készítettem mára, az is nagyon jó tanítás, az is el fog hangozni.

1KORINTHUS 14,13. 2. 15.

13. Azért, aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.

Tehát, amikor *nyelveken* imádkozunk, akkor nem fogunk tudni mindent arról, hogy mit imádkoztunk, nem is szükséges. A *magyarázat* azt szolgálja, hogy megtudja az ember, hogy *mi az*, amit a szelleme imádkozott.

Nem a nyelvnek a közvetlen fordítása ez, hanem egy *magyarázat*. Lehet, hogy egy kép fog beugrani, mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen. Ilyenkor a *szellemünk imádkozik*.

14,2 Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek, mert senki sem érti, hanem a Szellem által szól titkokat.

Titkok szólnak ilyenkor, *titkok* hangoznak el, amibe az ördög *nem* kaphat belátást. Ezért nem szereti ezt az imát, mert tudja, hogy ami akkor hangzik és zajlik, az biztos, hogy nem az ő javára van. Ilyenkor a *szellemünk imádkozik*, az újonnan született szellem imádkozik, és ez a Szellem *titkokat* imádkozik Istennek.

14,15 Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is, énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is.

Énekelünk a *szellemmel* és énekelünk a *megértésünkkel* is. Az énekeseink ma úgy énekeltek, hogy azt megérthessük az értelmünk nyelvén.

Volt egy asszony Ausztráliában, évek hosszú során szeretett volna megkeresztelkedni a Szent Szellemben. De volt valami akadály, nem ment neki a nyelveken szólás. Mondtam, ne vesződj vele, próbálj meg énekelni és azonnal elindult, énekelte a szellemben. Azt mondta, hogy most már értem, hogy hogyan van ez. Megvan nekem! Tehát énekelni is lehet a szellemben, imádkozni és énekelni, imádkozni megint énekelni.

Ha egy bizonyos területen a lelkünkben akadályok, blokkok vannak... Nekem nem volt ilyen, mert ugyan vallásos háttérrel rendelkeztem, de *semire nem tanítottak* minket, tehát nem volt, ami az Igét akadályozta volna.

De ha valakit már tanítottak valamire, ami nem úgy van, akkor csak az *Ige képes* arra, hogy olyan *mélyre* lefúrjon, hogy annak a gyökerét kiszaggassa, és az Ige kerüljön be oda, ami kijelentésből jön. Tehát az *Igével időt* kell tölteni. Meditálni kell az Igén.

Azt mondom neked, hogy naponta olvass el egy fejezetet a Bibliából és egy héten keresztül egy *Igén meditálj*. Kijelentést fog neked hozni.

2PÉTER 1,2.

2. Kegyelem és békeség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerése által.

A megismerés, az az *epignószisz* szó. A *megismerésnek* a legmagasabb fajtája, amikor *eggyé* leszünk azzal a tudással.

2PÉTER 1,3–4.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való, az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott.

A dicsőség szó itt *kiválóságot* is jelent.

4. Amely által a megígért igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket, hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van-e világon.

Pontosabban, hogy *lehessetek*. Nem biztos, hogy azzá leszünk, lehetünk, *válhatunk*. Ez a részessé válni, ez olyan, mint a vállalkozásban a társvállalkozás. Vagyis egy társulásnak a tagjává lenni. Az *isteni természet részestársává* lenni, mondja.

Az isteni fajta természetnek a *tulajdonos társává* lettél. Mert *örökötársá* lettél az Úrral a természetében is, és így tudod *kikerülni a romlottságot*, amely a kívánságban van-e világon.

RÓMA 8,17.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örökötársai pedig Krisztusnak, ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Az Igének a *tükre* által megmutatja neked, hogy ki vagy. Az isteni természetnek a *hasonmására elváltozol* dicsőségről dicsőségre, arcvonásról arcvonásra elváltozol.

Azok, akik *befogadják* az örök életet az újjászületésnél, azok *megváltoznak*. Ez a *legfontosabb* dolog, amit végezhetünk, hogy az embereket *újjászületésre* vezessük. És te meg tudod tenni! Ugye tudod, miről beszélek? Mondd: – *Rólam beszélsz most. Meg tudom tenni!*

Álljunk fel és mondjuk: *Az Úr engem is képes használni ebben, mert a Nagyobb lakik énbennem, és a Nagyobb visz engem sikerre. A Nagyobb hoz nekem bátorságot, a Nagyobb mutatja meg nekem, hogy mit szóljak, mert a Nagyobb bennem van. A Szent Szellem vezet engem, ahogy beszélek, felken engem, ahogy beszélek. Olyan szavakat szólok, amiktől leesik a vakság a szemekről. Az Evangélium dicsőséges világossága üdvösséget fog hozni, újjászületést fog hozni, hogy az örök életet befogadhassák. Igen képes vagyok erre, és az Úr használni fog engem ebben. Minden dicsőség az Övé legyen, és az Úr Jézus Krisztusunké. Ámen!*

Az Úr olyan egyszerűvé tette, ahogy megmutatta nekünk. Látod-e ezt? Ahogy az a bűnös a kereszten elfogadta az Urat, ugyanúgy te is képes vagy arra, hogy a másinak elmagyarázd, hogy *nevezze* Jézust az ő *Urának!*

Gyógyulás jött a derék területén a szervekre, baloldalon, de a másik oldalon is ott van. Valakit illet ez, a szívben is gyógyulás van. Lehet előre jönni gyógyulásért. A Szent Szellem szíve izgalomba jött. A talpban is gyógyulás van. És dicsőséget adunk Istennek! Ámen!